

HOSTIVICKÝ MĚSÍČNÍK

č.4 PROSINEC '79 ROČNÍK 7

FLORENTINSKÁ RŮŽE

A už je "to" tady. Shánění dárků, samozřejmě na poslední chvíli, ačkoliv si každý rok říkáme: příště budu vánoční dárky kupovat v létě, dlouhé zástupy žen před obchody, muži vyhledávají výhradně obchod s alkoholem - ale jsou také výjimky, kolik kaprů - dva nebo tři, a nezapomenout na husu či kachnu, jen aby toho jídla nebylo málo. Hlava začíná najednou bolet. Také úklid - všechno se musí lesknout, co by tomu řekla sousedka, že nemám umyté okno na chodbě. Chodíme spát o půlnoci, protože cukroví také zabere spoustu času. Žena si na svá bedra nabere tolik práce, že až přijde konečně ten vytoužený den, doslova "padne" před vánočním stromkem. Ale se vším tím zmatkem a vánočním probíháním jsou všichni spokojeni a mají pocit úspěšného využití předvánočních dnů.

Že tomu tak u vás není? Tak je to takhle. Dárky už máte pečlivě zabalené do vánočního papíru a schované, přesně víte, kolik koupíte kaprů, kolik chleba a kolik uděláte salátu včetně dvou závinů, budete péct tři druhy cukroví a při tom samozřejmě všichni pomáhají a nikdo neujídá, děti po sobě uklízejí, nosí ze školy samé jedničky a ani jednou vás v prosinci nezlobily. Manžel bez řeči chodí nakupovat a s úsměvem se ptá, zda jste něco nezapomněla, že on klidně a bez zlosti poběží do obchodu již tento den potřetí. A vy máte čas si sednout k jedné kávě a přečíst si pár stránek své oblíbené knihy /tři dny před Štědrým dnem/. Zkrátka u vás panuje klid, žádné zmatky a shon, je to ta "pravá vánoční nálada" ?

Dlouhé zimní večery mají zvláštní atmosféru. Podněcují k hloubání - o sobě, o těch, které milujeme, o našich dětech. Ladí nás na strunu chápavou a neso-beckou. Vánoce se tak stávají jakýmsi zimním slunovratem našeho života, chvílkou modrousti a odpočinku, přestávkou mezi minulostí a budoucností, dobou účtování a předsevzetí.

Ve Florencii, proslulé ve středověku hostinami, zavedli originální a účelný zvyk. Když se mělo uskutečnit setkání přátelské, bezelstné a se srdcem na dlaní, zavěsila hostitelka nad stůl čerstvou - ale opravdu čerstvou - růži. Toto něžné gesto pohostinství zkuste i vy, třeba dojde pochopení.

A náš redakční kolektiv zavěšuje takovou florentinskou růži na vaši počest a pro chválu radosti, pohody a krásy.

-Za

DĚTEM NEPATŘIL JEN ROK 1979

Zamysleli jste se někdy nad svým vztahem k dětem? Tuším, jak si mnozí z vás říkají, že o tom se nepřemýšlí, že to je samozřejmé. Děti jsou naše budoucnost, všichni přece neustále slyšíme a jistě máme někde v podvědomí ukryto, že jak si je vychováme, jací jsme my k nim, takoví oni budou k nám. To je jeden ze základních principů výchovy a důkazů o tom je jistě víc než dost.

Ale abyste mi dobře rozumněli. Nepochybuji vůbec o to, že ve vztahu k vlastním dětem nebo k vlastním vnoučatům si počínáte podle svého nejlepšího a nejčistšího svědomí. Ale jakpak jste na tom ve vztahu k dětem druhým, jiným, nechce se mi ani použít slova cizím. Dokud jsou malé, bezbranné, všichni se nad nimi dokážeme doslova rozplývat, projevujeme plno citu, něhy, protože je nám to milé, příjemné. Jenže ony rostou a začínají svět kolem sebe pozorovat a hlavně velice záhy posuzovat. A protože se učí nejvíce od nás, dospělých, napodobují nás, naše chování a naše způsoby. A teď jsem u kořene věci. Velice často je mi za nás dospělé hanba. Co všechno dokážeme dětem říkat, kolik hrbosti musí kolikrát vyslechnout třeba jen za nechtěné nebo nezaviněné šlápnutí. Téměř neexistuje, aby dospělý, chce-li od dítěte nějaký ústupek, dítě slušně požádal. S mocenskou samozřejmostí pouze vyžaduje, přikazuje. A nedostane-li se mu žádaného, spustí proud své výmluvnosti - každý podle svého natu-relu.

A děti se velice pilně učí. Napodobovat nás je jejich přirozenost, zvláště dokud jsou menší. S přibývajícím věkem nás mohou chtít i předstihnout.

Anna Křižková

NENECHME SI MAŘIT PLODY SPOLEČNÉ PRÁCE

Komise pro životní prostředí našeho MěNV podávala nedávno zprávu o tom, co jsme v Hostivici letos udělali pro lepší vzhled města. Není toho málo. Přece jen jsou stále lidé ochotní udělat něco pro zdraví svých spoluobčanů i hezký pocit a radost z prosté krásy stromů, květin, svěží trávy. Díky jim. Ale jsou mezi námi i lidé, stejně necitelní jako hloupí, kteří se těší z každého nezdařeného společného díla, které hryže vše, co se podařilo, co je pěkné. Jak jinak si vysvětlit, že kdosi zničil na 40 lípek vloni zasazených podél Litovického potoka. Řeknete asi, co s tím, co můžeme udělat. Pravda, je to záležitost dlouhodobé výchovy v rodině, ve škole, ve společenských organizacích. Ale začít bychom měli tím, že se postavíme vandalství a hrubosit vždy a všude, kde se s nimi setkáme. Že se zastaneme lidí, kteří našli odvahu veřejně čelit neomalenosti, drzosti a vulgárnosti.

Od problematiky životního prostředí jsme se odchýlili jen zdánlivě. Člověk, od svého zrodu tvor společenský, totiž žije nejen v lůně matky přírody, v hmotném světě, který si sám vytváří, ale také mezi lidmi. Zlá vůle jednotlivců může otravovat náš život v mnoha směrech. Ničením přírody, mařením výsledků lidské práce i otravováním vztahů mezi lidmi a rozséváním zloby. V každém případě však může uspět jen tehdy, umožníme-li jí to vlastní pasivitou, a dokonce lhostejností k tomu, co nás zrovna nepálí.

Snad nám předseda komise pro životní prostředí promine, že pro předcházející řádky zkracujeme výčet jednotlivých činů, z nichž se skládá letošní příspěvek k úsilí za Hostivici krásnější.

Na Husovo náměstí bylo navezeno 130 m³ zeminy k vyrovnání terénu po zakrytí potoka. V různých částech města bylo vybudováno 600 m pevných chodníků z betonových desek. Nově bylo osazeno 10 laviček, 60 laviček bylo natřeno. Nová dětská hřiště byla vybudována na Břvech a v Jenečku. U mlýna byla pěkně upravena studánka. Před dokončením je oddechový prostor na školní zahradě. Vysazeny byly stovky květin a keřů Celkem odpracovala 363 brigádníků 5 870 dobrovolných hodin.

Všem vyřizujeme od předsedy komise pro životní prostředí : Děkuji spoluobčanům, kteří mají rádi své město a dovedou pro jeho zvelebení obětovat svůj volný čas, za jejich spolupráci v letošním roce a přeji jim pevné zdraví a radostnou životní pohodu.

BILANCE SBORU PRO OBČANSKÉ ZÁLEŽITOSTI

Letošní rok je Mezinárodním rokem dítěte. Tímto výročím byla charakterizována řada akcí, které náš sbor pro občanské záležitosti v tomto roce připravil pro děti.

V jarních měsících byly 15letým žákům ZDŠ předány občanské průkazy. Slavnostní atmosféru tohoto aktu zvýšila nejen přítomnost předsedy MěNV, vedení školy a zástupce OO VB, ale i dárky, které žáci dostali /květiny a pamětní list/. Tyto pamětní listy spolu s květinami a dárky patronů předáváme i rodičům, kteří se spolu se svými dětmi účastní slavnostního zápisu do pamětní knihy města Hostivice.

Nedostatkem bylo, že pamětní listy jsme dostali od okresního SPOZ pozdě. Tak se nám vítání nových občánků pozdrželo. Při velkém počtu nově narozených dětí to není zanedbatelná záležitost. Pro náš SPOZ to bude znamenat uskutečnit slavnostní vítání alespoň dvakrát měsíčně v podzimním období. V průběhu roku pravidelně předávají naši nejmladší spolupracovníci z místní ZDŠ blahopřání občanům starším 70 let.

V této oblasti naší práce máme letos dluh - neuskutečnili jsme tradiční setkání dříve narozených občanů našeho města. Jediným vhodným objektem u nás je sál AZKG. Do ostatních míst je obtížný přístup. Sál AZKG byl v rekonstrukci a pak již nebylo v našich silách setkání zajistit. Samozřejmě že v příštím roce od této tradice neustoupíme, protože víme, jak se naši spoluobčané na setkání těší.

Nezapomínáme ani na naše spoluobčany, kteří žijí v domovech důchodců. V tomto měsíci jsme uskutečnili návštěvu tří domovů důchodců. Tam jsme se od ošetřujících sester dověděli, že jsme jediným národním výborem našeho okresu, který na své spoluobčany nezapomíná. Zde bych chtěla poděkovat i soudruhům z národního podniku Laktos, kteří se na dárcích, jež jsme vezli do domova důchodců, částečně podíleli.

V měsíci listopadu začneme připravovat pro žáky 8. a 9. tříd vydání občanských průkazů. Jsme ochotni zajistit vydání občanských průkazů i těm žákům, kteří v červnu letošního roku odešli z 8. tříd do škol i učebních poměrů. Žáci, kterým v roce 1980 bude 15 let, si připraví: 2 podepsané fotografie, přesnou adresu, rodný list s rodným číslem a 5, -- Kčs za průkaz. Vše odevzdají do ZDŠ v Hostivici.

Koncem roku připravíme blahopřání pro občany, kterým v roce 1980 bude 50 let. Na závěr bych chtěla nabídnout podnikům užší spolupráci při organizování oslavy pracovního jubilea, předávání odznaků BSP, vyřazování učňů a jejich přijímání do řad dělníků závodu a podobně.

BUDE ZÁJEM?

V Praze i v jiných městech menších i větších se zavádějí tzv. mikrojesle. Lidé, kteří mají lásku k dětem, snahu vzájemné výpomoci a samozřejmě i větší byt si berou na hlídání dvě i více dětí. Myslím, že v našem městě by tato možnost mnoha rodičům s malými dětmi pomohla. Ráda bych tuto věc zkusila s dětmi od 3 do 6 let.

Budou-li mít někteří rodiče zájem, mohou mi to sdělit na adresu:
DUŠKOVÁ Hana, ul. Štěpána Drdy 335, Hostivice I.

Redakce vítá podobnou iniciativu a věří, že se k věci vysloví i Český svaz žen, zdravotní a sociální komise MěNV a školská a kulturní komise MěNV. Čtenáře budou jistě zajímat podmínky, které jsou pro provoz podobných zařízení úředně stanoveny.

RECEPTY PANÍ EVY

DROBNÉ CUKROVÍ S MANDLEMI

35 dkg hladké mouky, 25 dkg másla, 10 dkg cukru, citronová kůra, lžíce vanilkového cukru, 1 vejce, 7 dkg loupáných, púlených mandlí na zdobení, 1 vejce na potření.

Z mouky, másla, cukru, citrónové kúry, vanilkového cukru a vejce vypracujeme těsto, dáme asi na 30 minut do chladna. Vypracujeme velmi tenkou placku. Vykrajujeme různé tvary, klademe na silně pomaštěný plech, potřeme rozšlehaným vejcem, poklademe mandlemi a pečeme ve středně teplé troubě dozlatova.

ŽENEVSKÉ PLACIČKY

1/8 l smetany, 8 dkg cukru, 8 dkg kandované pomerančové kúry, 4 dkg másla, 10 dkg mandlí, 2 dkg hladké mouky.

Mandle v horké vodě sloupneme a nakrájíme na nudličky. Na stejně tenké nudličky nakrájíme kandovanou pomerančovou kúru. Smetanu, cukr, máslo a mouku smícháme a na ohni šleháme asi minutu, až směs zhoustne. Pak přidáme mandle a kúru. Na dobře pomaštěném plechu tvoříme lžičkou hromádky, které nožem upravíme na ploché placičky a ty pečeme ve středně teplé troubě. Ještě teplé sundáme z plechu širším nožem na vál. Vychladlé obrátíme a na spodní ploše potřeme čokoládovou polevou.

Poleva : 100 g ztuženého pokrmového tuku, 100 g čokolády.

RUMOVÉ KOLÁČKY

120 g hladké mouky, 120 g másla, 80 g moučkového cukru, 60 g umletých lístkových oříšků. Na ozdobu 50 g upražených lístkových oříšků.

Rumový krém: 150 g másla, 100 g moučkového cukru, 2 lžíce rumu utřeme do pěny.

Rumová poleva: 250 g moučkového cukru, utřeme se třemi lžícemi teplého rumu a 1 lžící horké vody do zhoustnutí.

Do prosáté mouky, cukru a mletých oříšků rozsekáme máslo a zpracujeme v těsto. Dáme je do studena ztuhnout. Těsto pak vyválíme na plát, ne příliš slabý. Z těsta vykrajujeme malé koláčky. Ty pak srovnáme na nevymazaný plech, ve větší vzdálenosti - při pečení nabudou. Koláčky se rychle pečou, proto zvýšíme pozornost při pečení. Studené spojujeme rumovým krémem a povrch poléváme rumovou polevou. Doprostřed koláčku posadíme upražený oříšek.

DORTÍČKY PANA ŘEHNÍKA

1 velkou lžící medu, 3,5 dkg tuku, 1 vejce, 8 dkg cukru, špetku skořice, 25 dkg hladké mouky, malinkou lžičku jedlé sody.

Vypracujeme těsto, rozválíme a vykrájíme kolečka. Pečená slepíme 3 na sebe krémem na dorty, po stranách obalíme v kokosu, polijeme čokoládovou polevou a ozdobíme ořechem.

Z této dávky je asi 25 hotových koleček.

VÁNOCE NA LITOVICKÉ TVRZI LÉTA PÁNĚ 1278

Od rána sněžilo a ves dole pod tvrzí, ještě včera spinavá a nevábňá, zkrásněla v bílé záplavě jako mladá žena obléknuvší svatební šat. Muž hledící dolů z ochozu dřevěné věže tvrže však její nezvyklý půvab nevnímal. Jeho tvář byla zachmuřená a pod sobolí čapkou přemílaly se mu v hlavě trudné myšlenky. Řehníka, litovického pána a komořího královny Kunhuty, tížila zlá starost.

Před měsícem uvázal se na sněmu v Čáslavi v ochranu královny Václava, sedmi - letého sirotka po Přemyslu Otakaru II. Chlapec byl v péči své matky v domě měšťana Welflina na Starém Městě pražském, ale vědělo se, že správce České země Ota Braniborský, řečený Dlouhý, usiluje dostat ho do své moci. Sliboval si od toho nejen významné posílení svého postavení, ale především do budoucna netušené možnosti zisku. A o ten Otovi, jemuž by daleko lépe slušelo přízvisko Lakomý, především šlo.

Řehník se právě včera dozvěděl, že Ota chce svůj úmysl uvést ve skutek všemi prostředky, třeba i násilím. A právě nyní, o svátcích vánočních. Zvěst o tom mu donesl jeden z jeho lidí, který náhodou vyslechl dva braniborské zbrojnoše v kterémsi pražské krčmě. Měl tomu Řehník věřit? Nebo to byly jen plané zvěsti medovinou opojených troupů?

Komoří s tím šel za svou velitelkou. Vysmála se mu. Nic takového se nemůže stát, zde mezi pražskými měšťany je Václav v bezpečí, Ota by si nic takového nedovolil, je to přece příbuzný, Otakarův synovec. A pak, Václav byl teď po slavné jihlavské svatbě, kde ho oženili s mladičkou Gutou, zetěm Rudolfa Habsburského. Troufl by si Ota vůbec něco takového proti císaři? Ne, ne, milý Řehníku, to jsou zbytečné obavy, smála se Kunhuta.

Řehník tedy odjel na Litovice strávit vánoce mezi svými. Svou starost si však vezl s sebou. Věděl, že Branibor je schopen všeho. A tohle vědomí mu teď v mrazivém dopoledni nedopřávalo klidu. Náhle rozhodnut sešel s věže dolů do jizby. Anna, jeho manželka, tu s děvečkami připravovala štědrovečerní večeři. "Musím do Prahy", hlásil ve dveřích, aniž vešel.

"Teď? Za chvíli přijedou děti, Anna Kateřina z Kládky s Bohutou a malým Pavlem. A s nimi Jan, vrací se z žatecké fary"

Nedal jí domluvit.

"Vím. Vrátím se brzy, A přivezu hosta," řekl.

"Koho?"

Odpovědi se nedočkala, Řehník už sbíhal dolů do dvora, kde dal v čeledníku příkaz svým zbrojným sedlat koně. Vzápětí vyrazila z tvrže malá kavalkáda jezdců a zamířila ku Praze.

Paní Anna po Řehníkově odchodu jen povzdychla - byla na náhlé odjezdy svého muže zvyklá - a znovu se zabrala do práce. Připravit štědrovečerní večeři nebyla maličkost. Na stůl musilo přijít podle starobylého obyčeje devatero jídel, musilo na něm být po troše od každé plodiny, aby se v příštím roce urodilo. Vařila se houbová polévka, černý kuba, jahelník s houbami, kaše, pekly se ryby a vánočky. Navíc musilo se připravit jídlo i na Boží hod, kdy se nevařilo a neuklízelo.

Později odpoledne přijeli očekávaní hosté, kladenští s Janem, osmadvacetiletým zateckým farářem. Nedlouho po nich objevil se tu k překvapení všech i děd Budislav, mělnický probošt, vzdor svým sedmi křížkům stále ještě plný síly a mladistvého elánu. Ze za soumraku dorazil i Rehníkův bratr Abel, hostivický farář, rozumělo se samo sebou, byl na litovické tvrzi jako doma. Všichni netrpělivě očekávali návrat Rehníka, jehož náhlý odjezd je znepokojil. Byla neklidná doba a ví bůh, co neblahého se dalo.

Teprve, když se úplně setmělo, zaduněly na dřevěném mostku před branou tvrze konské podkovy a krátce potom vešel Rehník, obtěžkán nezvyklým břemenem, do jizby. Zde shodil kožišiny, do nichž bylo jeho břímě zabaleno, a postavil chlapce, který se z nich vyklubal, na zem.

"Králí!" zvolal překvapen Budislav, který první příchozího v matném světle loučí poznal. "Buď vítán na Litovicích!"

Chlapec neodpověděl, jen se pln rozpaků chytil Rehníka za ruku.

"Přivezl jsem hosta nejvzácnějšího. Tady bude v bezpečí", řekl komoří a pověděl ostatním, co ho přimělo "unést" královici z Prahy.

"Dobře jsi udělal. Předběhl jsi Branibora", schvaloval to se smíchem Budislav. "Tady jsi doma, králi", dodal a posadil chlapce ke stolu, na němž už bylo všechno připraveno k sváteční večeři.

Václav se rychle zbavoval ostychu a zvědavě se rozhlížel po přítomných, po jizbě, po stole. I pod něj se podíval.

"Proč je pod stolem sláma a seno?" podivil se.

"To je připomínka betlémského chléva", vysvětloval mu Jan, sedící vedle něho. To už zaujala v čele stolu své místo hospodyně, paní Anna. Měla zde takto zůstat po celý večer.

"To proto, aby i drůbež po celý rok klidně seděla," pověděl chlapci opět Jan. "Zítřka se všichni umyjeme v proudící vodě pod sádkami a pozítří budeme házet v hostivickém kostele oves po strýci faráři Abelovi. To na památku ukamenování svatého Štěpána. Strýc potom posvětil jarní osivo a ty půjdeš s malým Pavlem na koledu", pokračoval ve výkladu.

Bylo patrné, že si královici zcela získal, Václav měl oči jen pro něho. Však mu svou přízen, zde se zrodilší, po letech, až bude Jana uvádět v úřad biskupa, významně dosvědčí.

"Co říkala tvému 'únosu' královna?" ptal se mezitím na druhé straně stolu Rehníka děd Budislav.

"Nedočkal jsem se jí, byla u kohosi na návštěvě. Pověděl jí to tvůj otec", obrátil se tázaný na zeti, jehož otec Bohuta byl maršálkem královny Kunhuty.

"Takže tě čeká po svátcích pěkné hromobití!" smál se Budislav.

Mělnický probošt se mýlil. Kunhuta přijala omlouvajícího se Rehníka s vlídným úsměvem.

"Zkazil jsi mi trochu vánoce, ale budiž ti odpuštěno. Bojíš se o krále, a to tě šlechtí", řekla. "Ale pravdu jsem měla já, markrabě Ota nás svou návštěvou nepoctil. Byl to planý poplach", dodala vítězoslavně. Ano, tenkrát to byl planý poplach.

Měsíc potom přepadla uprostřed noci horda Braniborců dům kupce Welflina a přes důrazné královny protesty, přes její prosby a pláč odvěkla malého Václava i s matkou, jen zpola oblečené a beze všeho zaopatření, na hrad Bezděz.

Miloš Šrámek

KINO

ú.s.	4. a 5. 12.	Krajkářka	švýcarský film
p.s.	7. a 8. 12.	Nelítostný souboj	francouzský film
ú.s.	11. a 12. 12.	Ty mně, já tobě	sovětský film
p.s.	14. a 15. 12.	Ostře sledované vlaky	český film
17.-23. 12.	kino z technických důvodů nehraje		
ú.s.	25. a 26. 12.	Maratonec	americký film
s.	29. 12.	Nebe a dudy	český film
n.	30. 12.	Roztomilý člověk	český film

DĚTSKÁ PŘEDSTAVENÍ

p.s.	7. a 8. 12.	Sannikova země	sovětský film
p.s.	14. a 15. 12.	Volání rodu	český film
ú.s.	25. a 26. 12.	Jak se měl Ferda na světě	český film
s.n.	29. a 30. 12.	Příhody brouka Pytlíka	český film

PODĚKOVÁNÍ

Upřímně děkujeme všem, kteří se přišli naposledy rozloučit s naším tatínkem a dědečkem panem Antonínem Plesnivým.

Rodina Plesnivých a Nývltova

Upřímně děkujeme všem, kteří se přišli rozloučit s naší drahou maminkou a babičkou paní Alžbětou Hrudkovou.

Rodina Linkova

VÁNOČNÍ PŘÁNÍ

Příjemné prožití vánočních svátků přeje všem občanům Hostivice MěVN a MěNV v Hostivici. Samozřejmě také vydavatel tohoto časopisu - Hostivické kulturní středisko a redakční rada.

Vydává: Hostivické kulturní středisko
Redakční rada: E. Bryndová, E. Hrbková, A. Křížková, A. Musilová,
J. Pachmanová, Sl. Plicka, K. Sícha, A. Tejnor,
M. Zvára
Tiskne: Střeďečeský park kultury
Předáno do tisku: 3.12.1979
Cena 1,-- Kčs

Reg. číslo 1809/79/012

VYSVĚTLIVKY K JÍZDNÍM ŘÁDŮM

- a jezdí v sobotu a v den pracovního klidu
- b jezdí v pracovní dny a v sobotu
- c jezdí jen ve dny školního vyučování
- g jezdí denně kromě soboty
- r nejede 24.12. a 31.12.
- d nejede 24.12.
- N jezdí jen v den pracovního klidu před pracovním dnem
- L jezdí v letním období do 15.10 a od 31.3.
- S jezdí v sobotu, není-li státním i uznaným svátkem
- Z jezdí v období od 21.10. do 25.3.
- x jezdí v pracovní dny
- + jezdí v den pracovního klidu /neděle, svátek/

Jízdní řády platí od 27. 5. 1979 do 24. 5. 1980

AUTOBUSOVÉ SPOJENÍ Platné do 24.5.1980

Odjezdy autobusů z Prahy:

4,20 b		14,25 S
5,25 x	Hradčanská	14,30 + r
// 5,30 x	Hradčanská	14,38 x Hradčanská
// 5,55 S	Hradčanská	15,00 a
6,00 x	Hradčanská	// 15,05 S
6,00 BZL	Hradčanská	15,15 x Hradčanská
// 6,35 x	Hradčanská	15,15 LZ
6,45 x	Hradčanská	// 15,30 x Hradčanská
7,00 b	Hradčanská	15,50 x Hradčanská
7,35 a		16,00 b Hradčanská
8,00 a	Bílá Hora	16,30 SZ Bílá Hora
8,00 a		16,40 xr
8,05 +Z		// 17,00 x Hradčanská
8,05 a L		17,15 +
8,55 x		17,30 X Hradčanská
9,55 b		17,45 x
// 10,20 b	Hradčanská	18,05 x Hradčanská
10,55 x		18,25 +Zr Bílá Hora
11,30 S		18,30 r
12,05 b		19,10 g r
12,10		19,35 r
13,20 S		20,20 x
14,10 S L		20,30 + r
14,15 x	Hradčanská	20,50 x N
14,20 x		21,15 x
		21,45 a r
		22,20 x
		22,55 r

Odjezdy autobusů z Hostivice:

4,56 b		12,06 x	Hradčanská
// 5,01 b	Hradčanská	12,28 S	
5,59 x	Hradčanská	12,30 g	
6,01 x	Hradčanská	13,03 + r	
6,07 b	Hradčanská	13,21 S ZL	
6,10 x	Hradčanská	// 13,32 b	Hradčanská
// 6,17 x	Hradčanská	14,09 x	Hradčanská
6,23 b		14,15 g r	
6,33 +		14,51 x	Hradčanská
7,16 a	Bílá Hora	15,12 S	
7,17 b		15,17 x	Hradčanská
7,26 c	Hradčanská	15,40 b	
7,46 x	Hradčanská	16,11 x	
7,50 x		16,26 + r	
8,07 x		16,27 x	Hradčanská
// 8,12 b	Hradčanská	17,17 r	
8,58 x Z		17,36 x	
10,01 S		17,46 + r	Bílá Hora
10,07 x		18,00 x	
10,30 x		18,21 + r	
10,57 S		18,22 Z r	
11,45 S		//	Hradčanská
12,28 S		19,42 x	
		20,45 x N	
// před časovým údajem		20,56 r	
odjíždí od MěNV v Hostivici		23,22 x	Štvanice